

ARTMANIA

Nr. 11 Trim IV - 2014

CARTEA O PROVOCARE PENTRU FIECARE,
SIMFONIE DE TOAMNĂ,
IARNĂ....SIMFONIE DE IARNĂ,
MUZEUL PRINDE VIAȚA,
DRAGA JURNALULE...
FOTOGRAFII SI FOTOREPORTAJE REALIZATE DE
COPIII DE LA CERC

Colectivul de redacție :

Apetrei Alexandra , clasa a IV-a
Andreea Ghețea , clasa a III-a
Rizoti Raluca , clasa a VIII-a
Metercz Andrada , clasa a VIII-a

COLABORATORI : Prof. Haiduc Laura
Prof. Szöllösi - Moța Cristina
Prof. Alina Modorcea
Prof. Cotîrță Camelia

Coordonator : prof. Imre Kovacs

METODOLOGIA FORMĂRII CAPACITĂȚILOR DE COMUNICARE ÎN PERIOADA MICII ȘCOLARITĂȚI

Prof. înv. primar COTÎRȚĂ CAMELIA
Școala Gimnazială „I.G.Duca” Petroșani

Procesul de îndrumare a formării capacităților de comunicare cuprinde mai multe etape care se întrepătrund: ascultarea vorbirii celorlalți, reproducerea ei pe baza imitației, construirea unui sistem verbal propriu, consolidarea lui prin exersarea zilnică, prevenirea unor deficiențe și corectarea vorbirii.

Situațiile de instruire ce presupun comunicarea se diversifică în funcție de modalitățile, căile și mijloacele la care poate apela învățătorul. Pe lângă unele metode de instruire folosite cu succes și la alte discipline de învățământ se apelează la metode specifice formării capacităților de comunicare, în cadrul lecțiilor de limbă și comunicare.

Povestirea este modalitatea utilizată frecvent la vârstele mici datorită caracterului ei mai colorat afectiv, mai accesibil. Ca metodă și ca mijloc de instruire și educație, poveștile sunt activități de expunere orală a conținutului unor texte literare, cu caracter realist-științific sau fantastic.

Ascultând povești sau basme, copiii nu numai că sesizează mijloacele verbale folosite de învățător, dar rețin și cuvintele cu care încep și se încheie basmele ori expresiile care se repetă în basme.

Printre modalitățile de realizare a activităților de povestire se numără:

- Teatrul de păpuși
- Teatrul de masă

Repovestirea se folosește având ca scop transformarea calitativă în sfera vorbirii. Formează la copii deprinderea de a sesiza valoarea de sugestie a comparației.

Metoda fonetică, analitico-sintetică este indispensabilă în învățarea corectă și logică a citit-scrisului. Procesul formării deprinderilor de citire și scriere este deosebit de complex, întrucât chiar aceste deprinderi sunt deosebit de complexe.

Prin exercițiile de analiză și sinteză se pun la îndemâna elevilor instrumente de lucru care să le permită autocontrolul, în vederea prevenirii greșelilor. Articularea clară, precisă și corectă a sunetelor depinde de felul cum este realizată respirația în timpul vorbirii; de aceea este necesară și educația acestui act fiziologic.

Scrisul este un act conștient și transformarea lui în acțiune se obține prin exerciții. Formarea deprinderii de scriere trece, de regulă, prin mai multe faze:

- Faza de orientare
- Faza analitică
- Faza sintetică

Citirea explicativă sau lectura explicativă reprezintă citirea însoțită de explicarea conținutului citit, în vederea înțelegerii lui. Ajută la înțelegerea sensului textului.

În general, algoritmul de lucru este următorul:

1. Pregătirea pentru citire
2. Lectura integrală a textului
3. Citirea pe fragmente, analiza textului și extragerea ideilor principale, planul de idei
4. Citirea integrală a planului de idei și efectuarea unor conversații generalizatoare
5. Refacerea sintezei textului

Lectura după imagini este mai frecvent întâlnită în învățământul preprimar, dar se folosește și în învățământul primar. Implică folosirea unor ilustrații, tablouri, imagini proiectate care să sugereze un moment al desfășurării unei povești, să înfățișeze o scenă și să cuprindă un anumit peisaj.

Conversația reprezintă o cale importantă de activizare a vocabularului. Ea servește consolidării și verificării cunoștințelor deja existente, dar și formării deprinderii de a exprima într-o formă corectă gramatical gândurile, cu ajutorul cuvântului.

Metoda analizei literare este folosită în vederea pregătirii elevilor pentru înțelegerea textelor din învățământul gimnazial.

Memorizarea exercită și dezvoltă memoria și funcțiile ei, imaginația și gândirea, precum și vorbirea expresivă. Copiii învață poezii despre copilărie. Ghicitorile, proverbele, zicătorile, snoavele completează în chip plăcut acțiunile la care participă copiii în cadrul șezătorilor.

Prin jocul didactic se asigură înțelegerea, fixarea sau repetarea anumitor cunoștințe în mod plăcut, fără ca interesul celor care comunică să scadă. Jocul exprimă experiența socială a copilului sub forma comunicării ca cei din jur.

În învățământul primar se poate apela la o serie de jocuri:

- Jocuri didactice pentru formarea deprinderii de a pronunța corect sunetele
- Jocuri didactice pentru consolidarea deprinderii de a folosi corect substantivele la singular și plural, în nominativ, acuzativ, dativ, genitiv
- Jocuri didactice pentru folosirea corectă a adjectivului
- Jocurile-exercițiu pentru analiza fonetică
- Dramatizările

Șezătorile literare au un farmec deosebit și se pot organiza cu elevii unei clase sau între clase paralele.

Apelând la o modalitate sau alta sau combinând modalitățile de formare a capacităților de comunicare la școlarii mici, învățătorii îi sprijină pe aceștia în demersul dificil, considerăm noi, de însușire a culturii comunicării.

Cartea o provocare pentru fiecare

Cartea a fost și va rămâne un adevărat oaspete al gândurilor, oaspete la care oricine este poftit. Ea oferă celui care o parcurge , pe lângă satisfacțiile aduse de orice fapt inedit, prilejuri unice de reflecție, de meditație, îndeamnă la introspecție, contribuie substanțial la formarea și modelarea personalității și comportamentului celui care ascultă sau citește.

Lectura rămâne una din cele mai intense, mai educative și mai răspândite activități a elevului. Cu cât acesta se apropie mai devreme de lectură, cu atât mai importante și mai durabile vor fi efectele ei în domeniul limbajului, al comunicării, al comportamentului și a socializării lui.

Să nu uităm că literatura nu e doar o formă de cunoaștere ci și una de destindere, iar biblioteca este o instituție care se implică activ în educația copiilor prin ofertă de carte și prin contact direct cu copiii și de aceea colaborarea între bibliotecă și școală se dovedește a fi un fapt necesar care ar trebui să stea în atenția tuturor cadrelor didactice.

S-a insistat în repetate rânduri asupra rolului important al lecturii. Ea servește nu numai la achitarea de o sarcină didactică imediată, ci marchează destinul omului. Un cititor format de timpuriu va găsi în carte un partener continuu de viață.

Sunt nenumărate mărturiile oamenilor de cultură care relatează impactul extraordinar pe care l-a avut asupra lor lecturile la vârsta copilăriei. Sub influența cărților citite și , mai ales, recitate, ei nu numai că evocau momente extraordinare de noblețe , vitejie , aventură ale altora, dar se imaginau ca participanți activi ai acțiunilor din acele cărți. Copiii își asumau solidaritatea de a fi alături de eroii pozitivi și, în felul acesta, își stabileau de pe acum un tipar de personalitate.

Ce este literatura? O întrebare la care răspunsul poartă pecetea istoriei; adică răspunsul corect poate fi dat în funcție de trebuințele pe care lectura le satisface și pe care totodată le dezvoltă. Într-o lume în care totul se schimbă rapid, unde acomodarea și asimilarea, ca să folosim expresiile lui J. Piaget, se succed cu repeziciune, lectura este în primul rând un instrument, un mijloc, o activitate esențială de adaptare la cerințele generate de schimbare.

Lectura elevilor se desfășoară, în mod obișnuit, sub îndrumarea cadrului didactic. În această activitate se angajează, uneori din proprie inițiativă, familiile elevilor, care pot avea un rol determinant în constituirea bibliotecii personale și în alegerea unui anumit tip de carte pentru citit.

În ultimii ani se observă o scădere a interesului față de lectură. Televizorul, jocurile video și calculatorul sunt cele care au "furat" interesul copiilor și chiar al adulților pentru a citi o carte. Unii părinți nu mai reprezintă un model pentru copil, din acest punct de vedere, pentru că nici ei nu citesc. Făcând tot mai rar sau deloc gestul de a citi o carte, de a intra într-o bibliotecă, într-o librărie, de a-și construi o bibliotecă proprie, părinții copiilor sunt mai puțin "modele" de urmat, în relația cu cartea,

De aceea biblioteca școlară trebuie să-și facă simțită prezența, să-și dezvăluie în modul cel mai adecvat măreția tainelor pe care le adăpostește și să îndeplinească menirea de a da elevilor gustul studiului și al lecturii, științei de a se informa, deprinderile de lucru independent în bibliotecă, de la orientarea în cadrul accesului direct la publicații, selectivitatea și sistem de lectură și mai ales capacitatea de lectură valorizantă.

Lectura este o activitate aparte, care implică multe procese ale gândirii (comparația, analiza, sinteza), iar deprinderea de lectură se formează începând cu primul an de studiu în școală. În acest sens trebuie să existe o strânsă colaborare între bibliotecar și învățători, în scopul creării deprinderii de a citi.

Mircea Eliade scria: " Cetim ca să trecem examene (lectura de studiu), ca să omorâm timpul (lectura de plăcere) sau cetim din profesie (lectura informativă). Lectura ar putea fi un mijloc de alimentare spirituală continuă, nu numai un instrument de informație sau de contemplație".

Se dorește ca lectura să nu fie doar o competență dobândită într-un cadru instituționalizat, o activitate școlară obligatorie. Ea poate fi percepută și ca o plăcere. Ea poate fi o activitate valorizantă, utilă pentru a trăi mai bine, pentru a descoperi și reflecta mai profund asupra lumii. O carte te poate îmbogăți spiritual, îți poate marca felul de a fi.

Este necesar să-l apropiem pe copil, în mod conștient de universul cărții.

"El trebuie să simtă bucuria lecturii, fiecare carte fiind "o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți" (Mihail Sadoveanu).

BIBLIOTECAR PROF. NAGY MONICA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7 PETROȘANI

BIBLIOGRAFIE:

Biblioteca – revistă lunară nr. 11-12/2007

Organizarea colecțiilor de bibliotecă, marcel ciorcan, 2001

Metodica predării limbi și literaturii române, corneliu crăciun ,2007

Toamna

Toamna e frumoasă

Și nu prea friguroasă.

Doar um pic plouă

Și dimineța este multă rouă.

Frunzele-s aurii,maronii,vișini și portocali.

Ele zboară,

Nu coboară!

Pe jos e un covor de frunze,

Entuziasmat,și foarte colorat

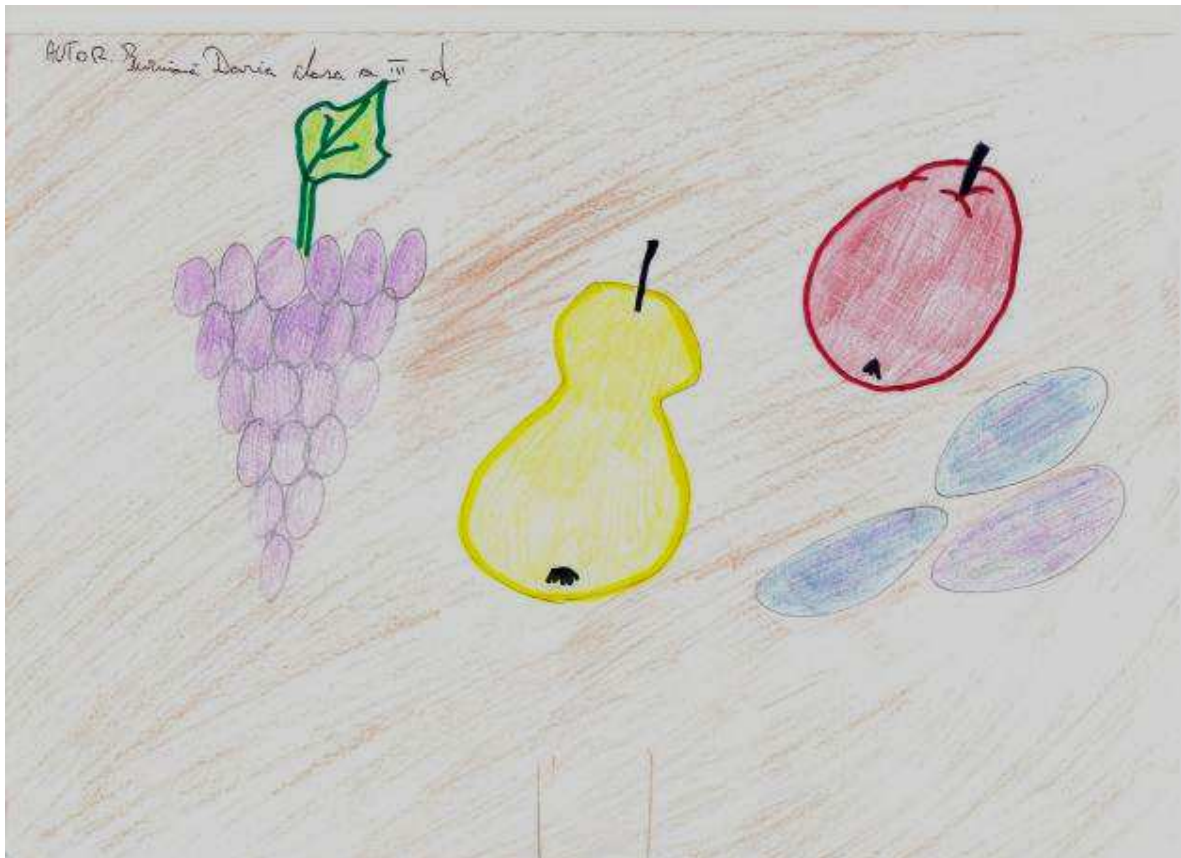
De parcă era pictat.

Florile-s mohorâte,

Sunt foarte posomorâte.

În primăvară sper sa fie fericite

Și foarte iubite.

Toamna la Sovata

Fotografie realizata in cadrul cercului la Clubul Copiilor din Petrosani

Sfârșitul de toamnă

Când toamna se termină,parcă îți pare rău,

De frunze,de culoare,

De vântul cel mare.

Ultima clipă când pășești pe o frunză,

Zgronțâie tare

Ca bâzâitul unei albine mare.

Când primul fulg de nea îți cade-n palmă,

Îți amintești de toamna calmă.

Când iei țurțurii de la mașini

Când luai frunzele din grădini...

Autor : Apetrei Alexandra , Cl a IV –a

Clubul Copiilor Petrosani .

Simfonie de toamnă

Toamna își face apariția în caleașca ei de frunze moarte, de după lacrimile lui septembrie care udă pământul, de după norii plumburii, rochia ei țesută cu fire de aur se observă printre razele palide ale soarelui, un vânt potolit aduce miresme de toamnă, în urma ei această regină mirifică picură pete ruginii peste pământ. Ajungând aici în tarâmul muritorilor Toamna începe să picteze copacii goi, mii de frunze multicolore zboară pe adieri de vânt. Lunca bătută de brumă este acoperită de un covor moale de frunze, ramuri împodobite de culoare și lumină se scurg peste pământul înghețat de brumă.

Toamna aceasta s-a dovedit a fi plină de recolte, oamenii culeg roadele de peste vară: roșii de rubin, mere de aur, struguri de smarald, prune de safir, morcovi de bronz și cepe de argint. Pădurile s-au îmbrăcat într-o platoșă de aramă, pământul stors caută odihnă, păsările călătoare pleacă vâslind în înălțimi, salcâmi la poartă se îndoiește cu crengile ude și fără veșmânt, pe stradă se plimba iernaticul vânt, totul este un ținut de basm în care doar cu visul poți să ajungi.

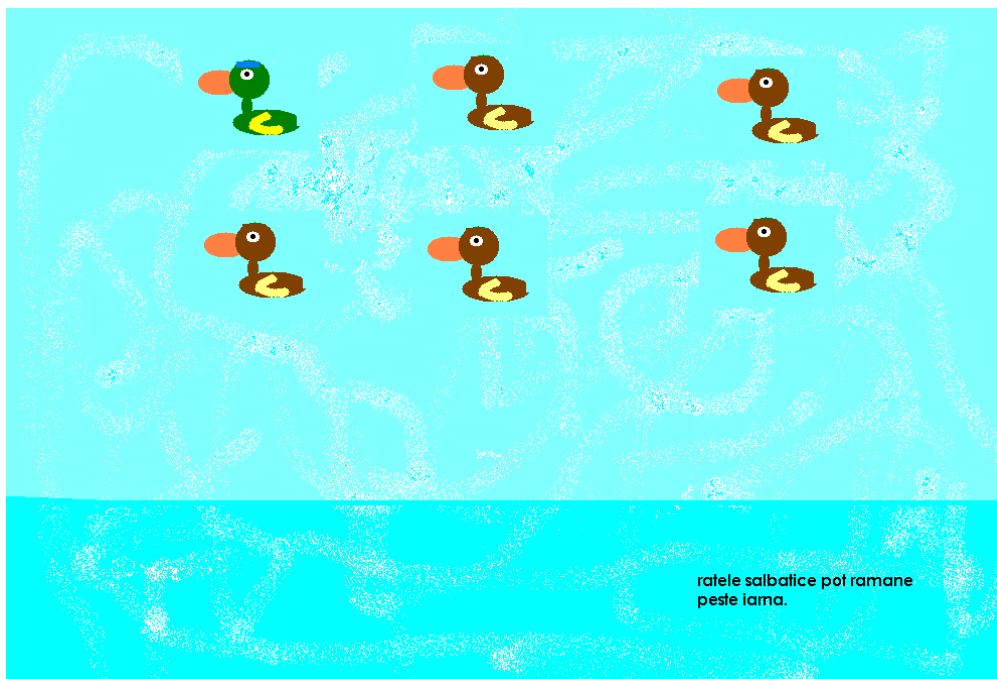
Culorile toamnei sunt fără egal: de la galbenul palid la roșu de foc, găze plăpânde, amortite de frig caută adăpost sub stratul gros de frunze uscate, animalele se culcă în vizuini, un pui de ciocârlie plânge sus pe cumpăna fântâniei. Vacanța a zburat ca un stol de rândunele, clinchetul clopoțelului cheamă copii la școală.

Toamna e anotimpul relelor, dar și frumuseților: e aspră ca un bici, dar ca o doamnă aurie; pustiește cărările, dar este zâna belșugului; este stăpâna temută a brumelor, dar umple hambarele și alungă păsările. Toamna cea întunecată aduce tristețe în natură și în sufletele oamenilor, dar aduce roade bogate și totodată înfrumusețează natura de culori și vise.

În apus valul serii se lasă, munții parcă sunt aprinși, cerul arde, luna limpede se prevede printre norii de ploaie, ca un glob de aur aceasta își aprinde farul tainic de lumină. Afară vântul alerga nebunește, mă gândeam dacă va fi o zi în care soarele palid să se ridice, să zâmbească spre cerul nepătat de nori, dar aceea zi e departe, afară gerul iernii începe să apară, totul e doar un vis.

Toamna își ia adio de la muritori...Iarna își face apariția pe un val de gheață și primii fulgi jucași și albi cad din cerul nelipsit de nori și se aștern pe pământul rece, înghețat de clipocirile iernii.

Elev: Metercz Andrada
Școala Gim. Nr. 7 Petroșani
Prof.coord. Haiduc Laura

Defileul Vaii Jiului - 2014

Iarna

A venit si ziua aceea cand incepea sa cada cate un fulg mic si stralucitor .Abea asteptam sa vina Craciunul. Sa stau langa brad si sa privesc frumusetea si stralucirea miilor de luminite si globulete din el.

Tot in jur era alb ca intr-un basm vrajit. Pe jos era un cavor alb presarat ce mi de stelute auri.

Noi eram foarte bucurosi de venirea ierni.Cand a cazut primul fulg de zapada ne bucurasem foarte mult.Fiecare copil se gandea ce ii va aduce Mos Craciun.In ziua aceea trebuiam sa luam vacanta dupa un an de impliniri si bucuri. Eu am fugit repede acasa pentru ca, sa ies sa ma joc cu prieteni mei.Ne minunam cum de repede cad fulgi cei mici si stralucitori din cerul cel albastru.

Mama sa apucat sa faca curatenia de iarna iar eu o ajutasem.Fratii mei se jucau afara de zor cu prieteni si prietenele lor. A venit si noaptea fiecare copil era trist ca nu va mai putea sa se joace afara. Eu eram cea mai trista pentru ca nu mai puteam sa ma joc putin afara si stiam ca abia maine mai ies afara si ma mai joc cu fulgi cei stralucitori. Peste noapte un vant se lasa si acopera tot. Casele parca nu se mai vad.In jur tot ce se vede este o plapuma alba ce a pus stapanire pe oras.M-am bucurat foarte mult acum puteam sa face si oameni de zapada.

Ne puteam bate cu zapada sau sa facem ingerasi in ea. Noaptea se vedea ca un val de luminite pe sus.Tata trebuia sa se duca la magazin sa cumpere mancare . Frati mei istoviti si inchetati erau prea obasiti.Intr-un sfarcit venise si seara ajunului. Toti copii mergeau sa vesteasca nasttarea domnului nostru.Cum statea pruncul pe paie iar mama ii canta oile ii faceau cald iar magi il venerau. Iata prima zi de Craciun. Noi fugeam la bradutul cel impodobit sa vedem daca Mos Craciun nu ne-a auitat. Copii deschideau cadourile cu zambetela si cu bataiea in inima.

Noi ne intrebam oare am fost cuminti si nerabdatori daschdeam cadourile primite de la Mos Craciun. Mai era o saptamana pana treceam in anul cel nou.O saptamana de distractii, de bucuri si de impliniri.Mama sa apucasa sa faca cozonaci si prajituri ca, sa nu avem masa goala in trecerea de la un an la altul. Iata ca a venit si ziua acea cand trecem de la un an la altul cu zambete si bucurie in suflet. Noi copii mergem ce plugusorul cum este in fiecare an.Sa la uram gazdelor bucuri, impliniri si o masa imbelsugata.Spre casa nu uitam sa cumparam traditionalele artificii pentru ca, sa dam pe cerul cu stele mai multa culoare. Inainte de a da cu mi de luminite pe cer sa cinsteste in numele domnului cate un pahar de sampanie cum este traditia din mosi stramosi.Vai cate amintiri frumoase avem di anul ca atrecut dar el nu se mai intoarce niciodata Ne va fie dor de zilele cele pe care le-am petrecut cu familia.Dar este un nou an de bucurii,impliniri si vom avea mai multe amintiri frumoase.

Anul Nou a Venit ...

Anul nou bine ai venit

Cu mi de copii vorbint

De cant te-am asteptat

Multa vreme am oftat

Sa vi mai repede te rog

Ca am fost putin nerod

Am uitat sa ma mai bucur

De tot ce mi-am implinit

Si am oftat

Dar mam si bucurat

Ca ai venit si tu lanoi

Cu un an mai nou

Te iubim anul trecut

Dar acuma a aparut

Un an foarte fericit

Iar noi iti spunem

Bine ai venit

Noi te-am asteptat sa vii

Sa incepem o noua zi

Cu tine ca an cel nou

Ca mine un copil nou

Iti mai spunem la sfarsit

Sa ne aduci un an ca un asfintit

Bucuri si impliniri

Ca doar pe tine te iubim

Te-am asteptat chear mult

Sa ne canti foarte mult

Cum iti place tie mult

Si iti mai spunem sa ne ajuti

Te iubim an cel mai nou

Te dorim sa vi acum

Sa ne minunezi

Cu catecul tau din pasarele

Sa ni le aduci am vrea

Fara ele o viata grea

Si as mai vre si codrul

Sa nu mil mai iei

Ca si pe el il iubim

Dar pe tine te dorim

IARNĂ ÎN PĂRÎNG

AUTOR ; GHETEĂ ANDREEA, CLASA A III-A

CLUBUL COPIILOR PETROȘANI

EXCURSIA

Erau patru prietene pe nume Andreea, Elissa, Daniela si Erika , care se intelegeau foarte bine, chiar din clasa intai ,pana in clasa a treia, ele nu s-au certat deloc. Din potriiva chiar s-au inteles bine.

Intr-o primavara au plecat intr-o excursie, ele stateau in aceeasi camera, iar in camera alaturata stateau cinci baieti pe nume Luca, Sebastian, Andrei, Alexandru si Luca foarte nazdravani, ne certam cu ei aproape in fiecare zi, ne fugaream pe holuri, dar ne-am distrat.

Intr-o seara , am ramas fara curent in camere si toti copiii erau cu lanterna in mana dupa aceea, Erika nu a vrut sa vina la karaoke, dar noi tot ne-am dus la karaoke si am dansat.

FOTOFRAFIE REALIZATA LA
CLUBUL COPIILOR PETROSANI

Fetele cu baietii. Am ras de baieti, a fost amuzant , dar si ei au ras de noi fetele, fiecare dansa in felul lui, dar toti aveam niste dansuri de te aouca risul. In seara urmatoare baietii fix la miezul noptii , dadeau petrecere in pijamale.

Noi am spus :

- Baieti, mai incet incercam sa dormim !!!
- Lasati - ne, ascultam muzica !!!
- Atunci mai incet, sonorul !!!
- Bine, atunci culcati - va !!!

Dupa aceea eu cu Erika am mers la ei in camera si ne-am certat din nou, cand Daniela si Elissa au auzit sunetele de cearta au venit si ele, s-au trezit si profesorii si au venit in camera baietilor, unde eram si noi .

Profesorul a spus :

- Ce faceti aici fix la miezul noptii ?
- Ne distram.

Ne-am dus fericite ca baietii s-au culcat, in camera noastra si ne-am culcat. In ziua urmatoare ne-am trezit la ora 07 :25. La ora 08 :30 ne-am dus la micul dejun, la cantina unde am mancat. Dupa aceea am mers sa ne dam pe tiroliana peste o cascada. Eu m-am dat pe tiroliana cu colega de camera pe nume Elissa. Fix cand ne-am dat pe toroliana, ea s-a oprit pentru cateva secunde.

Cand am ajuns in camera, profesorii veneau in control si trebuia sa fie luna camera si atunci, eu cu celelalte colege de camera am facut curat de zici ca atunci intrasem pentru prima oara in camera.

A doua zi nu am mers niciunde, ne-am jucat in fata cabanei, eu cu Elissa, tenis . Erau grele paletele de tenis, iar dupa aceea ne-am jucat ping pong. A venit seara si ne-am jucat, diferite jocuri.Toate camerele, au facut concursuri, erau pe camere. Cel mai amuzant a fost cel, care un copil din fiecare camera trebuia sa se imbrace cu cele mai multe haine, ca sa castige concursul in camera unde stateam eu. Eu am fost cea care s-a imbracat si am luat locul doi.

In ziua urmatoare a venit timpul sa plecăm. Eram asa de tristi ! Dar ne-am bucurat ca am fost in prima noastra excursie.

A fost asa de frumos ! Am plecat cu autocarul in drum spre scoala. Noi stateam pe scaun si ne uitam pe geam cat era de frumos aerul curat, si muntele frumos. Ce suparati am fost toti ca plecăm in drum spre oras, spre scoala.

Cand am ajuns, in curtea scolii ne asteptau parintii; cand am ajuns acasa le-am povestit cum a fost in excursie. La parinti si la sora mea , le-am luat si suveniruri cu magnet, au spus ca sunt minunate.

A doua zi cand am mers la scoala, doamna ne-a intrebat cum a fost in excursie:

--Copii, va placut in excursie?

--Da, a fost frumos, ne-am distrat ! spune clasa.

--Mie mi-a placut cand m-am dat pe tiroliana, a fost chiar foarte frumos !!! zice Elissa

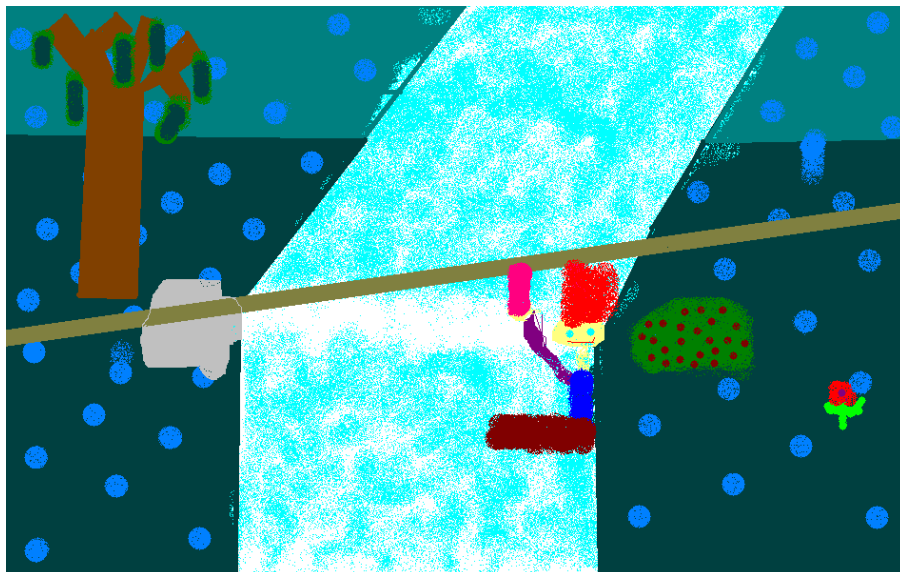
--Mie mi-a placut concursul de imbracat ! spun eu

--A fost frumos ! zice Daniela.

Si asa , s-a terminat prima excursie cu clasa.

Autor : Ghetea Andreea, Clasa a III-a

Clubul Copiilor Petrosani

Simfonie de iarnă

Norii au început să se cearnă în steluțe argintii, vântul, stăpânul tuturor ținuturilor înghețate, își face apariția, iazul pare de oglindă, au îmbrăcat brazii și pini cojoace de zahăr, gerul a pictat flori de gheață pe geamuri; seara cerul pare oțelit, stele par înghețate, totul este un ținut de basm unde doar cu visul poți să ajungi.

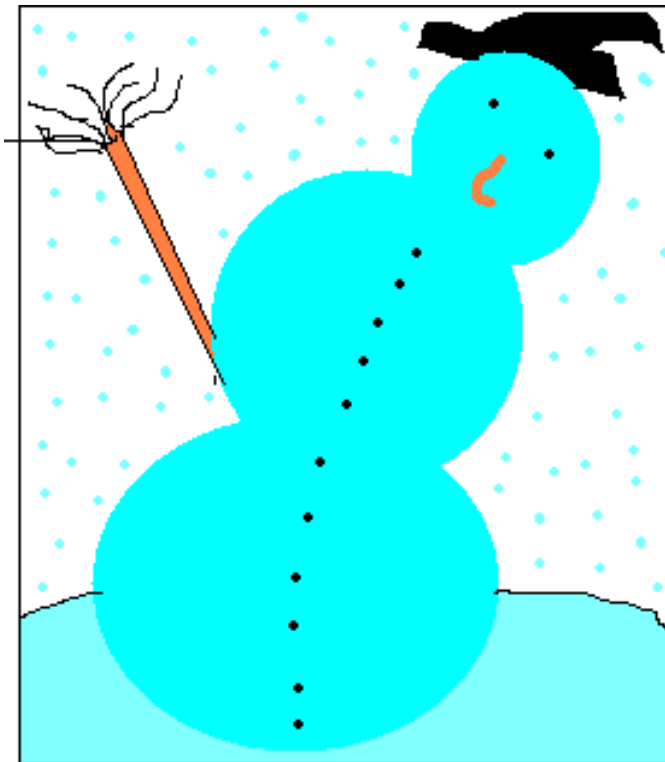
Copii au ieșit la joacă, la fiecare colț de stradă, un grăsan alb cu o mână, coadă de mătură și pălărie de sperietoare, cu tăciuni în loc de ochi și morcov în loc de nas își iasă în cale; bulgării răsar de oriunde, foltărețe, igluri și alte cele, atât de frumos...Primele semne de viață în natura înghețată sunt fumurile dense ale caselor.

E vremea colindelor, e vremea bucuriei, când lumina Nașerii Domnului cuprinde sufletele și e înobilează dar odată cu ea, legenda lui Moș Crăciun apare, iar copii plini de curiozitate și iubire îl așteaptă să le-aducă daruri. Bradul cu sute de luminițe, globuri colorate și beteală strălucitoare e aranjat în Ajun, iar noi cântăm colinde simțind magia sărbătorilor în jurul nostru.

Nu trece mult de la această mirifică sărbătoare, căci noul an apare cu pași repezi, artificii, iubirea celor dragi, muzică, distracție, toate într-un singur cuvânt: Revelion; ne înconjoară sufletul cu simplitatea și puritatea cu care începem noul an.

Soarele plin de putere își face apariția de după norii albi de gheață, ne zâmbește și ne încălzește cu razele sale mângâietoare de căldura, natura-i în sărbătoare: cea dintâi rândunică, venită de departe, taie albastrul cerului ca o săgeată, mierla fluiera în zăvoi, iarba a prins colț fraged și nou, furnicile lucrează toată ziua, gândaci de tot neamul zboară pe cerul albastru înseninat de mingea de foc, natura a prins viață. A venit primăvara!

Eleva: Metercz Andrada - Școala Gimnazială Nr. 7 Petroșani
Prof. coordonator: Szöllösi - Moța Cristina

RADU ADINA ANDREEA

**ACASA DE CRACIUN – 2014
CLUBUL COPIILOR PETROSANI**

MUZEUL PRINDE VIAȚĂ

Muzeul din centru orșului este blestemat și din cele auzite în vie seara, așa că m-am dus să verific .M-am dus cu o oarecare frică , deoarece multă lume o declară așa .

Este ora 00:00 și mă pregatesc să intru. Prima destinație este camera cu dinozauri.

La început totul pare normal. Doar dacă stai la distanță, cu cât te apropii mai mult cu atât mai mult prinde viață, pare înfricoșător, dar nu este ,ușor- ușor ne-am împrietenit.T-rex, m-a ajutat să aflu misterul din acest muzeu și ce îl ține în viață.

Este uimitor sa afli că așa ceva se întâmplă in România. În afara muzeului, în spate, se află o grădină zoo, în care animalele vorbesc cu un accent ciudat, de parcă ar fi extraterestrii. Este foarte ciudat, dar destul de interesant. Un elefant mi-o zis că este extraterestru și a venit să cucerească lumea împreună cu celelelalte animale,atunci am fugit în muzeu și am strigat cât am putut de tare **„ajutor, vor cuceri lumea”**atunci tot muzeul s-a adunat în jurul meu și am început să discutăm cum vom salva lumea.

Ne-am gândit și am am făcut un plan, ne-am hotărât să mergem ,să îi luăm cu asalt, și să îi capturăm.

După o luptă lungă, am reușit să îi capturăm și să salvăm lumea.

Autor : Crăciun Mihaela , clasa a-VIII-a

Clubul Copiilor Petrosani

DRAGA JURNALULE,

Azi, 14 iulie încă aștept în aeroport. Chiar dacă mai sunt fix 17 minute până când vine avionul care ma va duce în Paris, sunt sigură ca mi se vor părea o eternitate.

Așteptarea mă omoară. Niciodată nu am putut să aștept nimic, este doar ora 7:47 și la 8:53 vom ajunge la Paris.

Mă uit din nou la ceas, nu a trecut decât un minut. Dacă aș putea să am o super-putere sigur aș alege să pot să fac schimb de corpuri, când vreau eu și cu cine vreau eu. Alții la ora aceasta sigur dorm , așa că aș putea face schimb cu acea persoană, si să dorm , pentru a face așteptarea mai ușoară.

Dar stai! Cum voi comunica cu persoanele de acolo? Sigur, învăț la școală franceză, dar nu mi-a plăcut niciodată. Știu cât de cât, dar voi putea să cer suveniruri la un magazin ? Sigur ma voi descurca.

Au mai trecut 5 minute. Sora mea nu are treabă. Aleargă si dansează fericită că va merge într-un oraș nou.

Dar cum vom călători într-un oraș așa de mare? Vom ști să le indicăm taximetriștilor unde vrem să ajungem? Sigur, primul obiectiv turistic pe care îl vom vizita este „Turnul Eiffel”.

Sunt foarte curiosă, să văd cât e de mare. L-am văzut în poze, dar sigur va părea mult mai frumos și mult mai mare în realitate.

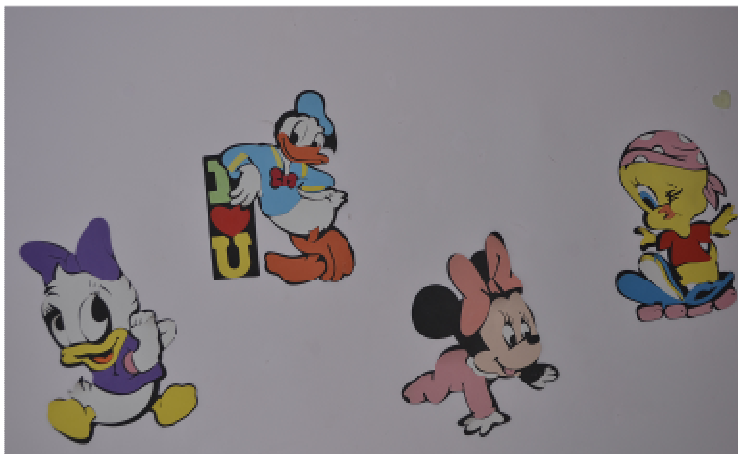
O voce mă trezește din gândurile mele , și îmi spune că mai sunt 5 minute. Este o doamnă drăguță. Mă ridic de pe scaun, pentru că am amorțit. Încep să mă plimb de colo-colo ca o bezmetică. Sora mea se prinde de picioarele mele și îmi spune cu o bucurie foarte mare în ochi că imediat vom ajunge.

Mama îmi spune să ne pregătim să mergem. Îmi iau geaca și merg emoționată spre drumul care ne duce la avion. Mai vorbim când ajung în avion. Sper doar să nu îmi fie rău la zbor.

Urează-mi baftă...

Autor : Rizoti Raluca, clasa a -VIII –a

Clubul Copiilor Petrosani

Școala mea

În lume poate sunt multe lucruri care nu reușesc să ne bucure cu adevărat, însă întotdeauna există acolo o mica luminiță care aprinde un sentiment, precum și o speranță. Această bucurie este ascunsă în noi, fiindu-i teamă să se arate la posibilele răutați ce se află în jur. Bucuria iese și își arată splendoarea doar uneori, atunci când noi putem spune că suntem fericiți cu adevărat. Unul dintre momentele importante este chiar aniversarea noastră. Cu siguranță, fiecare obiect și fiecare vietate din jurul nostru are o aniversare, dar lucrurile neînsuflețite din păcate nu o pot sărbători.

Printre aceste lucruri neînsuflețite se află și școala noastră, o bucată mare de beton, trasă printr-o anumită formă cu multe ochiuri de sticlă prin care elevii acestei școli au posibilitatea să privească și afară. Astfel cu ajutorul elevilor școala primește viață, devine un lucru însuflețit, iar la fiecare clipă ce trece, la fiecare clopoțel și la fiecare altă generație ce ajunge și mai apoi pleacă, școala totodată înaintează în vârstă, odată pe an această sărbătorire a școlii este un prilej de mare sărbătoare pentru noi.

Cei mai frumoși ani sunt anii de școală. Marea parte a timpului dintr-un an este petrecut la școală, alături de un alt grup social sau mai bine zis alături celei de-a doua familii, unde părinții sunt înlocuiți de către profesori iar frații ne sunt colegii. Fiecare copil, mai devreme sau mai târziu va gusta din aceasta experiență, din această îndrumare către viața cea dreaptă. Regretul nu va exista căci frumoșii ani de școală nu se uită, rămân tatuai în fiecare inimă cu cele mai minunate amintiri. Fiecare prim sunet al clopotelului este un început, fiecare ultim sunet este un sfârșit și un început al sfârșitului, de fapt în anii de școală se iau cele mai importante decizii și te formezi ca personalitate pentru a-ți găsi o cale a vieții. Chiar de mic copil, începând cu ajutorul părinților să vorbești, să faci primele lucruri, să devii o personalitate a timpului tău. Însă școala este acel impozant astru care ni le destăinuie, ni le dezvăluie și ni le dezvoltă inhibându-le în adâncul sufletului nostru cu măreție, pentru a ne fi drag ceea ce facem și ceea ce ne creem.

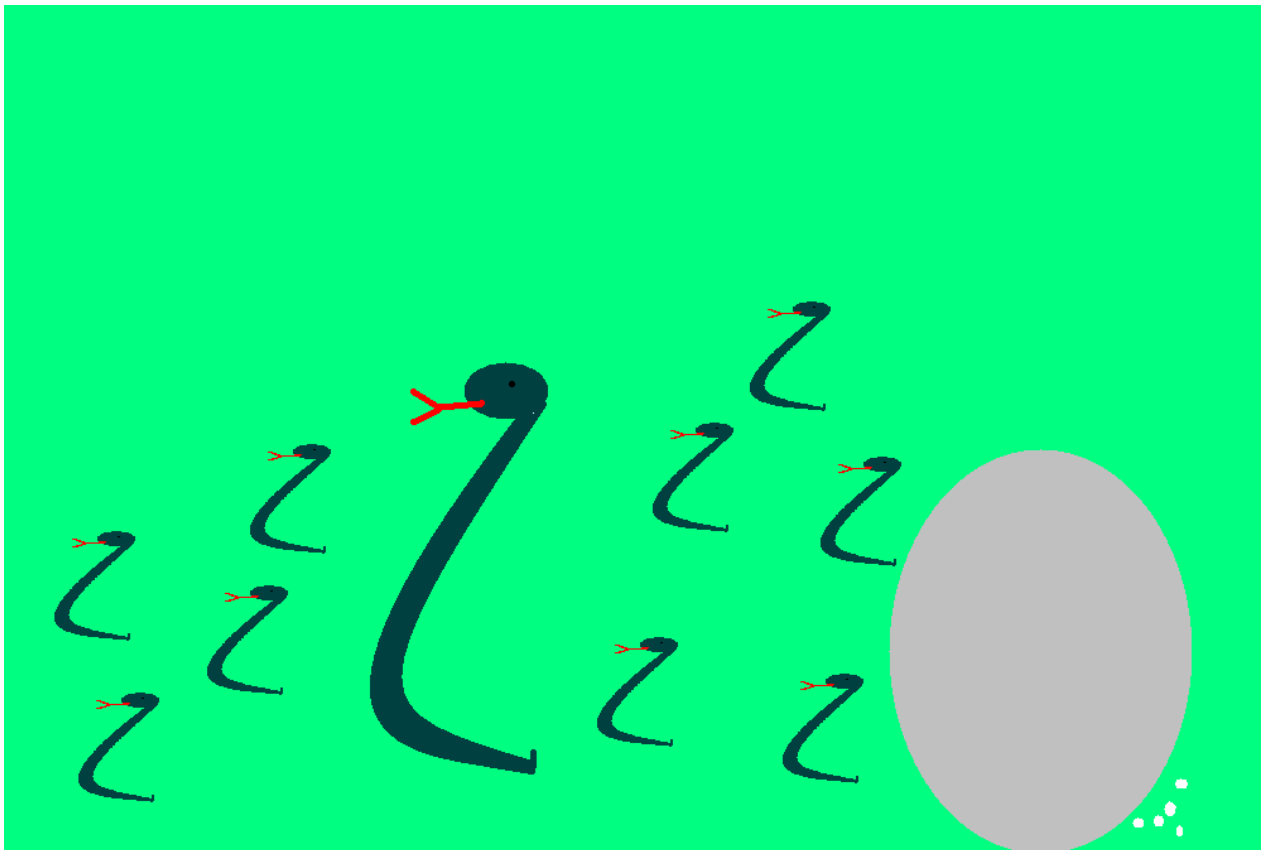
Așa cum, în fiecare zi, părinții sunt atenți la comportamentul copiilor, le oferă acestora sfaturi și învățăminte și profesorii îi supraveghează și le oferă povețe. În plus, față de părinți, profesorii au în grijă educația elevilor. Ceas de ceas și minut de minut, profesorii oferă elevilor din fața lor cunoștințe și informații valoroase despre lumea înconjurătoare, despre cultura lumii și istoria acesteia. Ajuțați de educația primită și de experiența acumulată de-a lungul anilor, profesorii formează generații de copii. Cu multă muncă și perseverență, profesorii reușesc să transforme copiii interesați doar de joacă, în elevi interesați de educație și civilizație. Pe nesimțite, zi de zi, cu ajutorul școlii, elevii își largesc orizontul asupra lumii. Opiniile lor devin argumente științifice, iar sentimentele și pasiunilor sunt integrate în marea cultură a civilizației umane. Privită în ansamblu, școală pregătește copiii să devină adolescenți educați, iar mai apoi adulți responsabili, capabili să înțeleagă enigmele acestei lumi, să-i deslușească tainele. Prin educația oferită de către profesori elevilor este asigurată evoluția speciei umane, o evoluție bazată pe informații certe și diverse. Pentru elevi, școala este un izvor nesecat de informații, un izvor din care curge neconținut știință și cultură.

Fiind copii, atunci când am fost supuși să trecem la o altă treaptă superioară ni s-a părut greu iar apoi obișnuindu-ne cu întreaga școală precum și cu ideea că tot ceea ce facem aici, în școală, ne va rămâne în minte un bagaj de informație pe care nimeni altcineva nu și-l poate oferi. Niciodată nu vom uita sunetul clopoțelului care poate de multe ori te scapă de ascultarea la o anumită materie, nu vom uita nici acea carte mare în care se află numele fiecărui elev din acea clasă și în care profesorii îi notau pe aceștia după cunoștințele pe care le-au captat, certurile sau pașaniile cu colegii, notele mici care mereu reușeau să strice

mediile, precum și primul buchet dăruit din suflet învățătorului sau dirigintei la fiecare început al anului școlar, dar nu în ultimul rând excursiile și ieșirile împreună, toate acestea eu le numesc clipe frumoase ale vieții care te fac să te pomeni într-o lume nouă, începătoare, plină de taine ale învățării, ale cărților, și să te reculegi mai apoi în paginile timpului ca un erou al unei povestiri.

Școala este un cuib de înțelepciune, este o intersecție în viață, care îți permite să o apuci, în funcție de interese sau pricepere, pe unul din drumurile care ți se deschid în față. Nu uita niciodată de anii de școală, alături de profesorii și colegii care ți-au fost aproape atâția ani de zile, ar fi păcat ca totul să se uite, spun acest lucru din concluzia mea căci în curând suntem absolvenți ai acestei școli gimnaziale și tot timpul petrecut în această școală va rămâne mereu în amintirea noastră, dar urmând după plecarea noastră să vină altă generație de elevi care vor trăi aceleași sentimente iar școala încet, încet, la fiecare an împlinește o vârstă tot mai înaintată.

Elev: Bărcan Valentina
Clasa a VIII-a B
Prof. coord. Haiduc Laura
Șc. Gim. Nr.7 Petroșani

DRAGUL MEU JURNAL

File de pseudojurnal de vacanta...

Astazi este 2 iulie , ora 7:00 , ceasul suna in semn ca e timpul sa plec intr-o calatorie de neuitat.

M-am trezit cam somnoroasa , dar in acelasi timp entuziasmata la gandul ca voi pleca prima data in Italia .

Pe drumul spre aeroport , ma tot gandeam ce as putea face prima data, cand voi ajunge acolo , ce voi manca , ce voi vizita ...

Cand am ajuns la aeroport , pot spune ca a durat ceva pana am dat bagajele , am prezentat actele si multe alte proceduri pe care nici eu nu le-am inteles la momentul respectiv .

Dupa vreo doua ore am ajuns pe locurile noastre in avion . Stewardesele ne-au explicat riscurile calatoriei si cum utilizam in caz de urgenta mastile de oxigen. In gand nu am tratat cu multa seriozitate , dar intr-un final chiar am avut nevoie de ele .

Ora 14:37 , stewardesele ne anunta ca aterizarea avionului este imposibila, si ca va trebui sa ne parasutam pentru a supravietui . In acel moment m-am speriat foarte tare, dar a trebuit sa facem acest lucru vrand- nevrand, conform spuselor stewardeselor .

Cand a venit randul meu , am simtit un nod in stomac si pur si simplu am paralizat. Deodata , cineva din spate ma impins , spunand : „*apasa butonul rosu si totul va fii bine* ”. In momentul in care am apasat butonul , m-am trezit foarte derutata . Eram pe scaunul meu , iar mama mi-a zis : „imediat ajungem la aeroport”. In gandul meu totul era neclar , dar in final am inteles ca totul era doar un vis . De fapt , nu a existat nici o problema in timpul zborului , ci totul a mers normal.

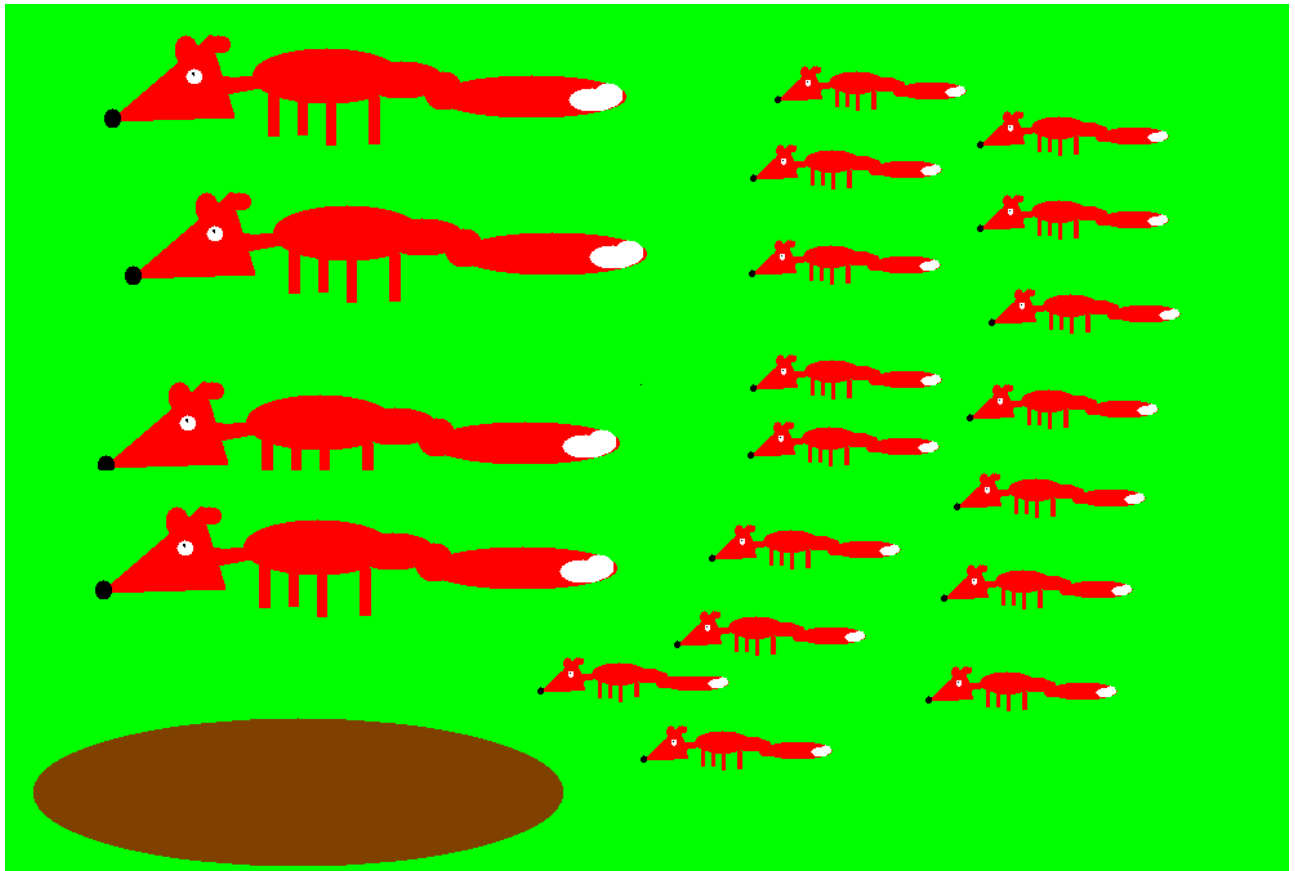
In aeroportul din Italia , dupa ce ne-am luat bagajele , in fata ne astepta unchiul nostru ,care ne-a dus la el acasa .

Ziua urmatoare am plecat intr-o calatorie pe insula de pe Laco d'Iseo. Ahea asteptam sa ajungem acolo.

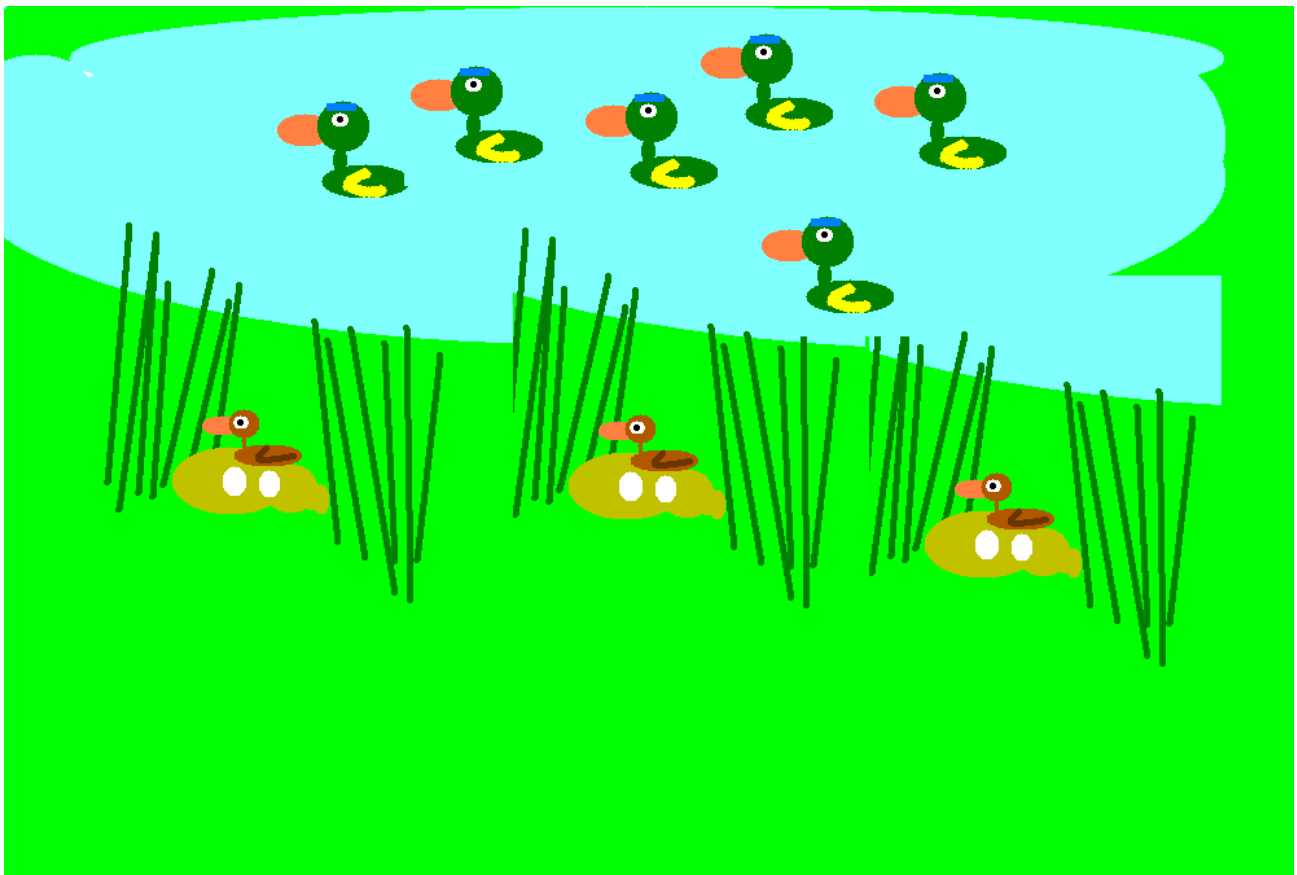
Cand am luat vaporul a fost minunat.

Priveam cu multa placere cum valurile spumegand izbeau vaporul.

DESENE REALIZATE PE COMPUTER DE ELEVI...

Povești nespuse

Copilăria e o poveste nespusă, o stare fără vârstă, ea ține de infinit, e singurul lucru ce topește universul înconjurător și face ca lumea să pară altfel: mai blândă, mai iubitoare. Copilăria este o lume aparte; pentru unii o lume ciudată, ireală, fantastică, iar pentru cei ce fac parte din ea dimpotrivă, una reală și plină de armonie. Aceasta cu alte cuvinte e viața de elev, un univers al imaginației, al învățării, al cunoașterii, dar totodată al lenei, al pierderii de vreme pentru unii elevi.

Hmm...dar oare când nu vom mai fi elevi? Eu cred că orice vârstă ai avea întotdeauna vei rămâne un elev, al cunoașterii pentru ca orice ne înconjoară face parte din necunoscut și de fiecare dată ne punem întrebări noi...Cum funcționează?...Cum e posibil așa ceva?...Toate sunt povești nespuse din viața de elev.

În școala noastră un lucru e cert sunt extrem de multe trăiri necunoscute: bucuria, dragostea, admirația profesorilor, teama, tristețea ca atunci când ieși o notă rea, toate sunt lucruri oarecum știute dar care atunci când iau naștere în sufletul elevilor se creează povești nespuse, inventate ar spune lumea, dar aici cel mai mărunț lucru contează atât pentru noi, studenții, cât și pentru profesorii noștri.

În activitățile extrașcolare se întâmplă cele mai multe povești nespuse acolo se leagă povești necunoscute, se spun secrete și cu toate acestea se poate crea o carte, carte a basmelor din viața elevilor, atunci când sufletul e plin de bănuire, de întrebări fără răspuns, de gânduri neștiute de alții înseamnă că acolo se află povestea noastră, a elevilor care pleacă în aceste activități să gasească necunoscutul poveștilor lor.

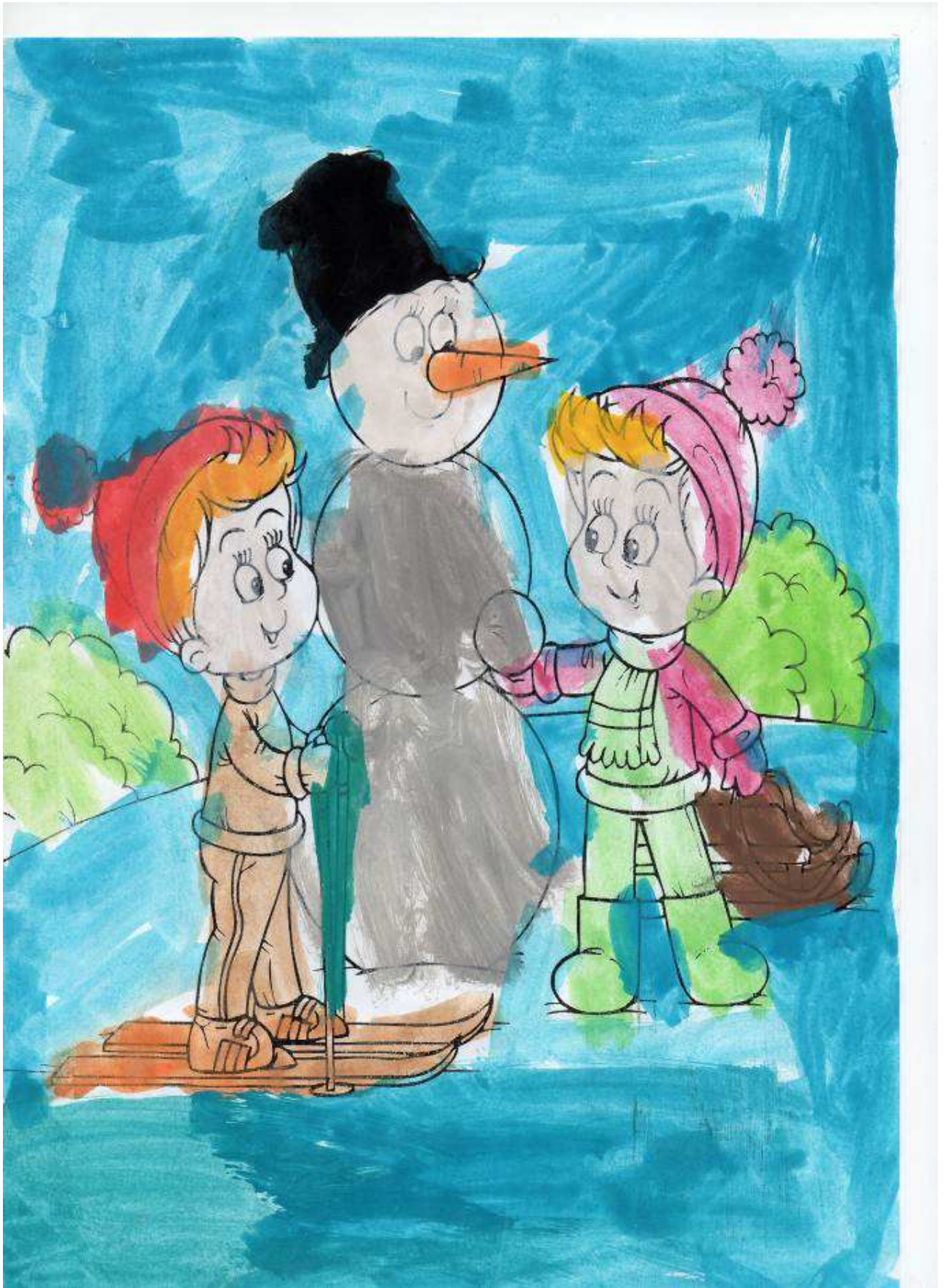
Odată cu trecerea claselor găsim răspunsuri la acel necunoscut ce ne înfășoară sufletul, chimia ne-a făcut să înțelegem din ce este formată materia din jurul nostru, biologia ne-a arătat ce înseamnă natura, ce înseamnă noi, și tot odată ce înseamnă să fi sănătos, istoria ne-a făcut să vedem de unde provenim, ce am fost, ce au câștigat strămoșii noștri, ce s-a întâmplat cu lumea, limba română ne-a învățat să fim corecți în exprimare, să spunem ce avem pe suflet, să gândim așa cum trebuie, matematica ne-a învățat să gândim logic, să ne corectăm atunci când facem o greșală pentru că indiferent de cât de mică e duce la o greșală imensă ce poate strica totul.

Aceste materii ne-au făcut legătura cu viața ce va veni, iar poveștile nespuse au devenit atât de cunoscute încât noi am evoluat, iar aceste povești vor face parte din amintirea noastră, cum e cazul meu și al colegilor mei ce facem parte din clasa a opta pentru că vom pleca dar nu cu nimic, ci cu tot ce am avut mai drag din acești opt ani.

Dacă privești în ochii sprinteni ai unui copil vei vedea o lume fără răspuns, un adevărat sens al cuvântului "nespus" vei vedea că un copil poartă în ei ceva ce nu poate fi explicat în cuvinte, ceva bizar pentru unii, dar strălucit pentru cei ce-l poartă, un univers al imaginației, al purității, al sclipitității sufletului de elev cu alte cuvinte o poveste nespusă.

Așa...fără prea multe idei și gânduri putem exprima sentimentele noastre, a tuturor prin intermediul elevilor și la fel cum spunea Albert Einstein "Cel mai important lucru este să nu te oprești niciodată să întreb" astfel vom rămâne mereu elevi și mereu vor exista povești nespuse.

Elev: Metercz Andrada
Clasa a VIII-a B
Prof. coord. Haiduc Laura

Autor : Nica Andra
Scoala generala ,nr. 7 Petrosani
Prof. Coord. Haiduc Laura.

Apropierea Crăciunului

Norii au început să se cearnă în stelute argintii, zăpada s-a așternut ca o mantie albă și strălucitoare, cerul este uneori înnorat, alteori alb ca zăpada, lângă un iaz de oglindă, un șirag de săniuțe cad de pe voiosul munte înzăpezit.

Moș Crăciun privește pe geamurile aburite ale căsuțelor. Bradul este împodobit, steaua crailor se află în vârf, globuri roșii ca de sânge lucesc la lumina lunii. Din vârful bradului beteava cade ca din cer, iar luminițele semnifică bucuriile întâmplare de-a lungul anului.

Colindătorii în magica seară de Crăciun se aud cu clopoței și stele ce anunță nașterea Mântuitorului, le deschidem ușa bucuroși, iar glasul lor se aude până în depărtări. Se lasă seara, luna se ridică elegantă ca o regină peste casele acoperite de zăpada pufoasă abia așternută și cu o suflare parcă aruncă bucăți cristaline dintr-o oglindă, făcând zăpada foarte sclipitoare. Cerul era plin de stele luminoase care parcă așteptau și ele venirea moșului.

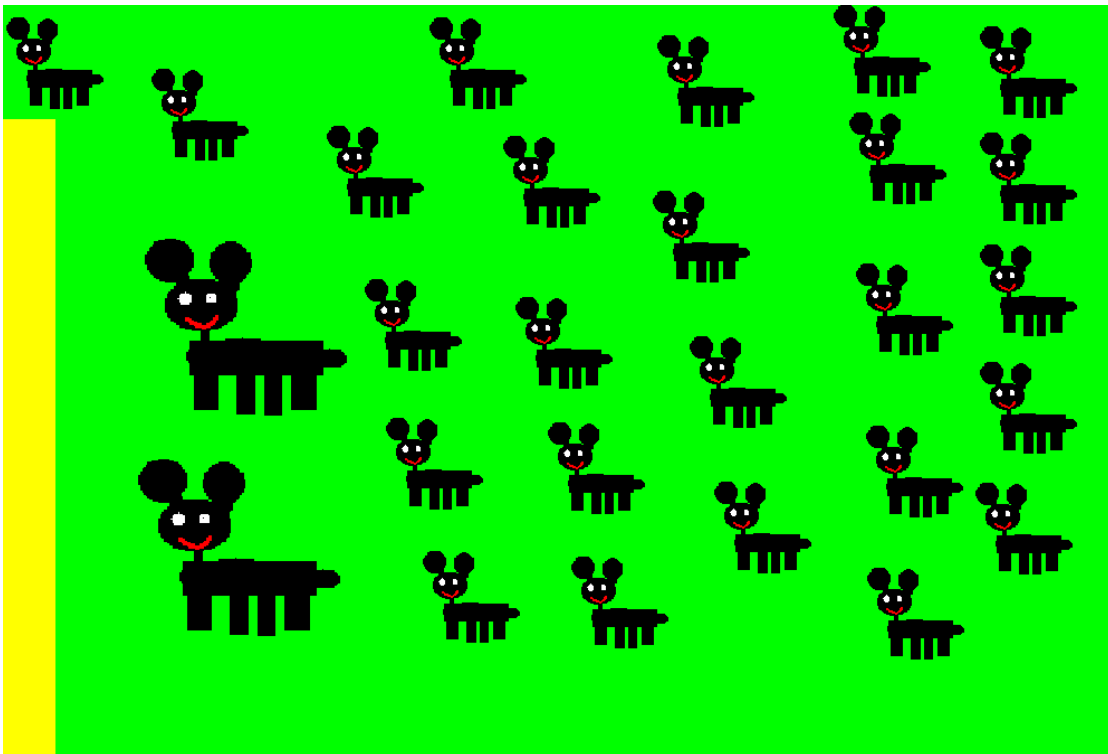
Spre dimineață vraja nopții își pierde farmecul, iar o perdea de ceață se ivește. Peste puțin timp, bătrânul soare își ridică minunatele raze strălucitoare de după munți.

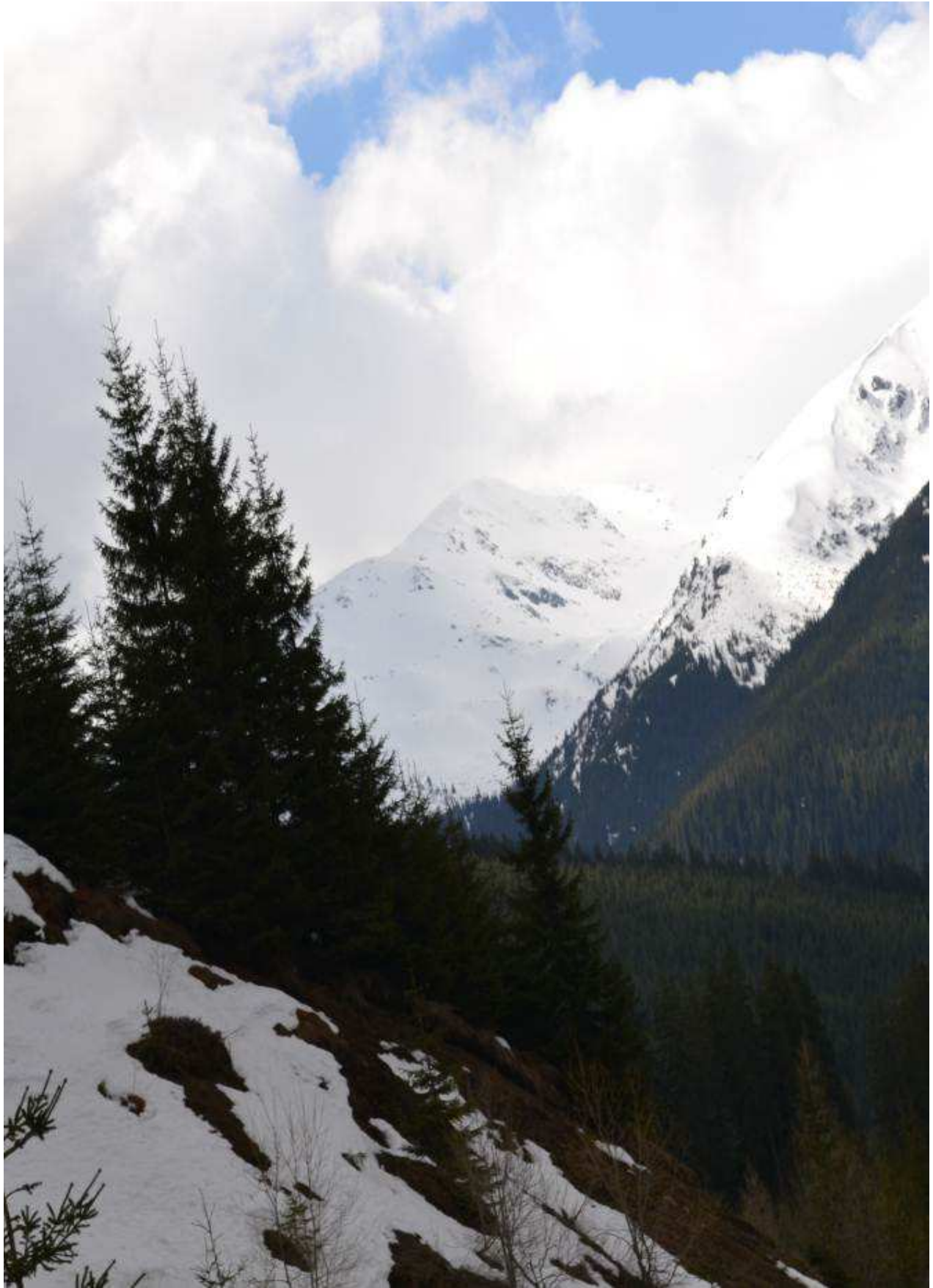
În casa noastră era liniște, toți dormeau, mă duc la brad, moșul a sosit și am strigat în gura mare, încât i-am trezit pe toți. Cadouri frumoase se aflau sub brad, haine, dulciuri și cadourile părinților.

Mirosul de scorțișoară și vin fiert venea din bucătărie, rudele au ajuns, am primit cadouri. Am dansat de bucurie, am cântat colinde și seara am plecat în oras. Luminile bradului cel mare, tatăl tuturor copacilor lumii luceau ca niște flori ale vieții. Stâna de oi unde Maica a născut era improvizată, am făcut poze. Orașul e împodobit în lucruri interesante: brazi din lumini, Moși Crăciuni, oameni de zăpada și multe altele.

Dar Crăciunul a plecat, noul an va sosi cu drag și urările de bine încep să curgă, capra și ursul umblă prin oraș bucurându-i și încântându-i pe copiii care sunt minunați de sărbătorile iernii.

Elev: Danciu Andreea
Școala Gim. Nr. 7 Petroșani
Prof.coord. Haiduc Laura

PEISAJ DE IARNĂ ÎN PARING...

DESEN REALIZAT DE ELEVA

MATURAR ANDREEA - CLASA PREGATITOARE

PROF. COORD. HĂIDUC LAURA.